

РЕШЕНИЕ

№ 7783

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12876** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.172 ал.5 от ЗДВП.

Жалбоподателят П. К. С., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] чрез адв. С. Д. от САК срещу Заповед № 24-4332-005778/18.10.2024г., издадена от Р. Б. Н., полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,б“ от ЗДВП.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, като издадена при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон. Конкретно жалбоподателят посочва, че в издадената заповед липсва дата на извършване на нарушението, което съставлява съществено нарушение на формата по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Твърди, че в заповедта е посочен единствено номер и дата на АУАН, но няма данни дали е връчен на нарушителя, дали е съставен по данни на очевидци и дали е съставен на датата, на която се твърди, че е извършено нарушението. Незаконосъобразно е да се запознава с данните по извършване на нарушението в съдебното производство по оспорване на заповедта. Според жалбоподателя изложената фактическа обстановка не отговаря на истината. Отрича да е шофирал посоченото МПС и да е бил участник в движението с процесният автомобил.

В проведеното по делото заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, се

представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заповед № 24-4332-005778/18.10.2024г. на полицейски инспектор към Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б. Б от ЗДвП „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“. В заповедта е посочено, че на 16.10.2024г. на жалбоподателя е съставен АУАН серия АД с БЛ. № 30564. Посочено е, че около 21.50 часа по ул. Владимир Минков-Л.“ от ул. 514-ТА към [улица]жалбоподателят управлява лек автомобил „Ф. Поло“ и на [улица]срещу № 157 при извършена проверка отказва да бъде проверен с техническо средство А. Дрегер 7510 с № 0142 за употреба на алкохол в кръвта и отказва да бъде проверен с техническо средство Д. тест 5 000 с фабричен номер 0049 за употреба на наркотични вещества и техните аналози. На жалбоподателя е издаден Талон за медицинско изследване с номер 086020 за ВМА [населено място]. Жалбоподателят е уведомен за процесната заповед на 21.11.2024г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при отдел "Пътна полиция" при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1 от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Доводите в жалбата за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по

начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване. В случая действително в заповедта не е посочена датата, а само час на извършване на нарушението, но същата изрично препраща към АУАН, в който е посочена както дата, така и час на извършеното нарушение. Несъмнено АУАН и заповедта за налагане на ПАМ имат различна природа, а именно с акта се поставя началото на административнонаказателно производство, докато ролята на заповедта за налагане на ПАМ е превантивна.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, обаче той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт доколкото в заповедта не е налице пълно описание на деянието. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на неговата истинност, която не е опровергана. В този смисъл не е допуснато и твърдяното в жалбата нарушение на формата по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които е издаден оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка: на 16.10.2024г. около 21.50 часа по ул. Владимир Минков-Л.“ от ул. 514-ТА към [улица]жалбоподателят управлява лек автомобил „Ф. Поло“ и на [улица]срещу № 157, като при извършена проверка отказва да бъде проверен с техническо средство А. Дрегер 7510 с № 0142 за употреба на алкохол в кръвта и отказва да бъде проверен с техническо средство Д. тест 5 000 с фабричен номер 0049 за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН Серия АД № 30564, който жалбоподателят е отказал да получи, надлежно удостоверено с подписите на двама свидетели, така и от приложената по делото докладна записка от 16.10.2024г. на патрулиращите полицаи, които са забелязали автомобила, управляван от жалбоподателя, който не е спрял при подадения от тях сигнал/стр. 15/ от делото. В тази връзка необосновани са изложените в жалбата твърдения, че жалбоподателят не е управлявал процесното МПС и не е бил участник в движението. При отказа да бъде тестван с техническо средство на жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 086020 /стр.9/, който той отново е отказал да получи. В протокола за медицинско изследване и взимане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества /стр. 10/ също е посочено, че жалбоподателят отказва да се извърши медицинското изследване.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки-временно отнемане на СУМПС на водач, който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за

отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Настоящият съдебен състав приема, че събраните в рамките на производството писмени доказателства установяват, че на дата 16.10.2024г., непосочена в заповедта, но посочено изрично в издадения АУАН, въз основа на който е наложена и ПАМ П. С. е управлявал процесното моторно превозно средство, като е отказал да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор за наличието на наркотични вещества или техни аналози. Т.е налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. В случая от стилистичната редакция на разпоредбата на чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП са предвидени две алтернативни хипотези на приложение на посочената ПАМ-ясно е с оглед на доказателствата, че С. е отказал да бъде тестван с техническо средство, както и не е дал биологични проби за химическо изследване, което е декларирал писмено в амбулаторния журнал т.е налице са фактическите и правни основания за издаването на процесната ПАМ. С оглед множеството нарушения на правилата за движение по пътищата /стр.21-24/ в справката картон на водача срокът за наложената ПАМ се явява законосъобразен.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. С. срещу Заповед № 24-4332-005778/18.10.2024г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. Чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: